

Correbars

A Roses, la polèmica està servida. Dos dies després de La Processó del Silenci (Divendres Sant), els joves del poble celebraven la resurrecció de Crist amb la sisena edició d'un botellón àmpliament anunciat i completament consentit per part de les autoritats locals. Tant que, enlloc de reunir-se en un indret discret, la borratxera multitudinària es va convocar pels carrers del poble. I enlloc d'emportar-se l'alcohol de casa, el venien els bars «participants» a un preu «preferent», que als joves cal apropar-los a beure a poc a poc i no s'hi val espantar-los amb el preu! Les escenes que alguns ciutadans descrivien a les xarxes socials, eren dantesques: nois pixant contra la façana de l'església, nenes menors tirades borratxes pel carrer, vòmits arreu, en fi, que cada dia falta un xic menys per assemblejar-nos a Salou, Magaluf o Lloret, que fins ara eren els llocs preferits per a aquells que gaudeixen torrant-se sota el llum dels estels.

Els fundadors, organitzadors i defensors de l'esdeveniment sentencien, amb una arrogància i un victimisme totalment fora de lloc, que els que «gosem» criticar el que ells anomenen «una festa», som uns amargats i uns infeliços, giren cua i fiquen el nas a la propera canya, com si l'alcoholisme, l'incivisme, el desordre públic i tota la disbauxa, no anés amb ells. Un d'ells justifica la ruta etílica assegurant que ha vist «cientos de guiris borrachos beviendo (sic) sangría y vomitando por la calle», i continua afirmant que «los concursantes (sic) cuando se cansan, piden refrescos o aguas, la responsabilidad reside en cada persona», tot desmentint, «por sus huevos», l'evidència que precisament un dels efectes de l'alcohol és el que altera la personalitat i la capacitat de les persones per prendre decisions assenyades.

Com a antic promotor d'una de les discoteques més importants d'Europa, sé molt bé que l'alcohol és, contràriament a les drogues, un desinhibidor imprescindible per crear ambients de festa i d'eufòria, tot i que òbviament també hi ha gent que sap divertir-se sense beure. Però són els menys. I fins i tot havent tingut un germà que s'ha mort a causa de l'alcoholisme, soc partidari que una bona borratxera de tant en tant, també té efectes positius. Però d'aquí a treure l'alcohol als carrers per convertir tot el poble en una barra de bar, hi ha un món. Beure, com resar, hauria de continuar essent un acte que s'ha de dur a terme en indrets destinats a tal fi. A la gran majoria de països del nostre entorn, beure a l'aire lliure és totalment prohibit per llei. I els joves que es queixen de no tenir llocs on divertir-se, que organitzin el que vulguin. Però que respectin que els carrers són de tots els vilatans!

Font del document: http://www.diaridegirona.cat/opinio/2017/04/25/correbars/842481.html?utm_source=rss